

ржцѣ. Легендарниятъ „Акѣ-паша“ — Бѣлиятъ генералъ, отблъсва смѣло всички нападения, прѣдприети отъ турцитѣ, за да повърнатъ изгубенитѣ си крѣпости и при настѣпленieto на нощта Скобелевъ бѣ пленъ побѣдителъ на лѣвото крило. Но на 31 августъ Османъ-паша притеглява всичкитѣ си войски къмъ това именно крило и слѣдъ петъ послѣдователни и рѣшителни нападения срѣщу Скобелева, който вече получи заповѣдъ да отстѣпи, по нѣмане абсолютна възможностъ да се удържи по-дълго врѣме, бѣ принуденъ да отстѣпи къмъ Бохотъ.

Въ тия паметни дни въ продължение на 30 часа непрѣкъснатъ бой — 14500 юначни руси паднаха жертва!*

Полето на честъта на руското орѣжие остана на страна на руситѣ, а срѣщу това великата скѣрбъ на Царя и руския народъ за грамаднитѣ жертви, дадени за отстояването честъта на орѣжието....

Въ тоя моментъ отчаянието на героичния Скобелевъ бѣше безпрѣдѣлно, казва графъ Соллогубъ. „Отъ всички земни злополуки нѣма нищо по-тежко отъ сѣдбата на единъ военно-началникъ, който е държалъ побѣдата въ ржцѣтъ си и не щадилъ войската за да я задържи още по-сигурно, и да бжде по единъ непрѣдвиденъ случай току-така принуденъ да се откаже отъ нея.... Скобелевъ бѣ спасителтъ на отечеството, славата на народното руско орѣжие, възстановителтъ на правдата. Свѣта му завиждаше, историята му ржкоплѣскаше. И всичко това да се прѣвърне въ прахъ! Той извърши небивали чудеса. На него гледатъ като на най-славенъ герой. А той укоряваше самъ себе си. Геройска вина тер-

* Куропаткинъ, т. II, 385; — на 26 и 29 загубитѣ бѣха повече отъ 7000, 29—31 — 6000.